

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

ВІВТОРОК
12
ЖОВТНЯ
1954 року
№ 25 (424)

Ціна 20 коп.

16 ЖОВТНЯ—

ІХ УНІВЕРСИТЕТСЬКА КОМСОМОЛЬСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

ШИРШЕ РОЗМАХ АГІТАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Комуністична агітація — дійсний засіб комуністичного виховання трудящих, і її головним завданням є повсякденне роз'яснювальна політична партія у внутрішніх і зовнішніх справах. Агітатор, виступаючи перед трудящими, говорить про самі важливі події в житті радянського народу, про насущні завдання і питання міжнародного життя і дає їм вірне політичне висвітлення.

У нас в університеті працює велика група агітаторів, що складається з кращих викладачів, професорів, лаборантів та студентів. Систематично проводяться семінари агітаторів і бесіди в академічних групах, почали працювати агітатори в будинках. Але в їх роботі ще відчувається розрив, і це яскраво видно з того, що агітатори будинків несерйозно віднеслись до проведення вчора зустрічі виборців з депутатом.

Старші агітатори історичного факультету тт. Воленкевич і Карішківський, біологічного факультету т. Губський і т. Березюк взагалі не з'явилися на вечір і не забезпечили явки виборців. Значним недоліком агітмасової роботи, що проводиться агітколективом серед населення, з її кампанійський характер, і це, безумовно, потрібно вжити з практики агітаційної роботи.

Агітатор в академічних групах проводить роботу відповідно з планом партійного бюро. Один раз в місяць бесіда в групах повинна проводитись на тему з життя факультету, тобто повинні обговорюватися ці питання, які являються найбільш важливими і цікавими для факультету, курсу, групи. Таким було побажання самих агітаторів, таким було рішення партійних зборів.

Останній тиждень вересня, який відведено на бесіду на тему факультетів, не скрізь був добре використаний.

Для того, щоб бесіди, які проводяться, були цікавими і корисними, необхідно, щоб у них приймали участь всі студенти. Цим поки що похвалитися не можна. Часто політогодина проходить з односторонньою активністю — агітатор говорить, студенти слухають.

Агітатор повинен добиватися широкої активності всіх учасників політогодина. Дуже бажано, щоб частина часу, відведеного на огляд газетного матеріалу, присвячувалась найбільш цікавим подіям у міжнародному житті, в житті Радянського Союзу.

Агітатор, звичайно, ніяк не може задовольнятися тим об'ємом матеріалу, з яким він познайомився на семінарі. Для того, щоб добре під-

готуватися до бесіди, необхідно читати літературу, обдумувати, підбрати цифри і факти, які зроблять тему бесіди зрозумілою і цікавою. Для допомоги агітаторам в цій роботі при агітпункті буде постійно чергувати консультант, буде зібрана основна література по черговій темі.

Розмах і рівень політичної агітації повинні відповідати завданню рішучого подолання шкідливих наслідків пережитків минулого в свідомості людей.

Комуністи, виступаючи на партійних звітно-виборних зборах (проф. Цесевич і інші), говорили про низький рівень науково-атеїстичної пропаганди у нас в університеті. Для того, щоб активно боротися з релігійними пережитками, необхідно притягнути до цієї роботи найбільш кваліфікованих лекторів, які в цікавій і переконливій формі прочитають лекцію, розкажуть про походження землі, планет, про походження людини. Професорсько-викладацький склад нашого університету вже почав цю роботу. Так, недавно у великій фізичній аудиторії відбулась цікава лекція проф. Пузанова І. І. про походження людини. На лекцію зібралось багато студентів, викладачів і адміністративно-технічного персоналу.

Такі лекції будуть проводитись регулярно, і до читання їх будуть залучені професори Цесевич, Савченко, Пузанов, доцент Яцько, Грінбарт, Шербаков та інші.

Лекції на науково-атеїстичні теми, про боротьбу з пережитками минулого, лекції про здоровий побут, будуть регулярно читатися і в гуртожитках університету. В цьому місяці лекцію про комуністичне виховання радянського народу прочитає в гуртожитках старший викладач кафедри філософії т. Заєць.

Для того, щоб нашу агітмасову роботу підняти на більш високий рівень, необхідно, щоб в ній прийняв участь весь викладацький склад і студенти. Не можна проходити мимо значних недоліків у змісті бесід і доповідей, треба краще контролювати якість агітації.

Найближчим часом будуть вибори народних судів, вибори в Верховну Раду УРСР і в місцеві Ради депутатів трудящих.

Передвиборна кампанія і проведення виборів повинні мобілізувати весь агітколектив, весь професорсько-викладацький і студентський колектив університету на підвищення політичної активності, на посилення діяльності агітації — основного засобу комуністичного виховання.

БІЛЬШЕ УВАГИ СЕМІНАРСЬКИМ І ПРАКТИЧНИМ ЗАНЯТТЯМ

В ІСТОРИКІВ

Практичні заняття з історії народів СРСР мають своєю метою навчити студентів працювати над першоджерелами по історії нашої Батьківщини, критично підходити до першоджерел і на основі марксистсько-ленінського вчення правильно висвітлювати події минулого.

У всіх групах II курсу проходять практичні заняття з історії народів СРСР на тему «Вітчизняна війна 1812 року». Практичні заняття проходять і в II групі II курсу.

Для того, щоб добре підготуватися до заняття, треба вивчити обов'язковий мінімум літератури, яку рекомендував викладач. На жаль, студенти групи не усвідомили цього важливого правила. Як відзначив викладач доцент П. Г. Чухрій, студенти групи недостатньо готуються до занять, все ще «розкачуються».

При підготовці доповіді про війну 1812 року багато літератури використала студентка Рибак, але вона не продумала свого повідомлення, тому не змогла відповісти на запитання, що їх давали студенти.

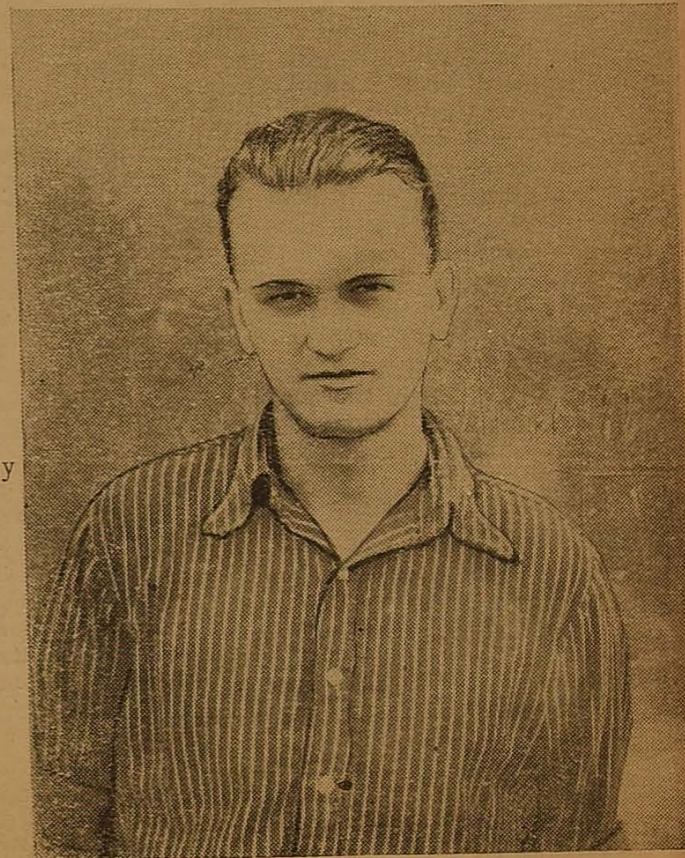
Завдання всіх студентів добре готуватись до практичних занять, ґрунтовно вивчати літературу. Це важливий крок в підготовці до успішного складання екзамена.

Є всі можливості для успішної підготовки. В кабінеті є вся необхідна література, яка взята з наукової бібліотеки, щоб полегшити доступ до літератури студентам II курсу. Був, правда, випадок коли 27 вересня кабінет в робочі години не працював, але можна сподіватись, що цей випадок не повториться.

В. ЧАМЛАЙ, студент II курсу історичного ф-ту.

ВІДМІННИКИ НАВЧАННЯ

На фото:
студент II курсу
історичного ф-культету
В. Костюк

ЗА ТВОРЧІ ДИСКУСІЇ

Ось уже п'ятий рік ми вивчаємо соціально-економічні предмети. Необхідність вивчення незаперечна, тому, що без міцних знань основ марксистського вчення, його діалектичного методу не може бути і мови про повноцінну роботу в лій області, особливо в області фізики.

Крім лекцій самою ефективною формою творчого засвоєння соціально-економічних предметів є семінарські заняття. Вони допомагають нам глибше розібратися в тому, що ми чуємо на лекціях, про що довідуємось при читанні першоджерел.

У студентів V курсу фізико-математичного факультету пройшло вже декілька семінар-

ських занять з історичного матеріалізму (заняття проводить викладач Заєць). Підсумки говорять про те, що студенти нашої групи до занять готуються погано. Обговорення питань, які вивчаються, проходить пасивно. Викладач в більшості випадків вимушений викликати студентів, тому, що бажаних немає. Трапляється, що студенти відмовляються відповідати (Непомнящий, Вишневецька). Але і ті, що висвітлюють питання по бажанню, не завжди дають ґрунтовні відповіді, відхиляються від суті питання.

Наші семінарські заняття повинні бути творчою дискусією.

ГУР'ЄВ, студент V курсу фізико-математичного ф-ту

Перші семінарські заняття у біологів

Завжди на перших семінарських заняттях студенти-першокурсники дуже хвилюються. Це перші їх відповіді в стінах університету, і кожному студенту хочеться, щоб його п'ятирічне життя в новому колективі почалося з гарної відповіді.

Восьмого жовтня відбулись перші семінарські заняття у біологів.

Керівник семінару т. Дабіжа ясно і чітко виділив основні моменти, які треба висвітлити в першому питанні. Першою виступає т. Білоногова. Дівчина добре знає матеріал, але дуже хвилюється, через що робить помилки в кількох визначеннях. Після неї виступає студентка Чауш.

Вона виправляє помилки своєї товаришки і доповнює її відповідь.

Один за другим підіймаються студенти. Їх відповіді свідчать, що вони старанно готувались, проробили потрібну літературу.

Найкращими були відповіді Сосинської, Рібакова, Бірюкової, Лебедевої. Ці товариші свої відповіді пов'язували з дійсністю, наводили приклади з життя.

Дуже добре те, що студенти з перших же занять зрозуміли, як важливо уважно слухати відповіді товаришів, а потім доповнювати їх. Це дає змогу повністю розкрити питання. Такі товариші, як Флоришевська,

Лаврова багато готувались до занять, але не змогли відшліфувати свої думки і тому допускали помилки.

Взагалі семінар пройшов на високому рівні. Виступало 9 чоловік і всі питання були глибоко висвітлені.

Для студентів-першокурсників особливо важливе значення мають консультації, які дають керівники семінарів. На них треба приходити з підготовленим матеріалом і вияснят незрозумілі питання, інакше вони не дадуть своїх результатів. Це треба врахувати і біологам, тоді їх відповіді будуть тільки добрі і відмінні.

Л. ЧЕПІЖКО.

Повідомлення

16 жовтня о 18 годині у великому актовому залі розпочинає свою роботу ІХ КОНФЕРЕНЦІЯ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова.

Реєстрація делегатів починається о 17 годині.

Комітет комсомолу університету

Вище рівень виховної роботи

Цими днями відбулися звітно-виборні комсомольські збори на історичному факультеті. Студенти уважно заслухали звітну доповідь секретаря комсомольського бюро т. Кореновського, в якій підводився підсумок роботи комсомольської організації за звітний рік. Доповідач вказав, що КСМ бюро і організація керувалися в своїй діяльності історичними рішеннями XIX з'їзду КПРС, вересневого та лютого-березневого Пленумів ЦК КПРС і рішеннями XII з'їзду комсомолу. В роботі було враховано і важливі вказівки XVIII комсомольської конференції університету та останніх звітно-виборних факультетських зборів.

Головне завдання комсомольської організації історичного факультету, говорив т. Кореновський, полягає в тому, щоб з честю виконати першу заповідь партії і уряду — дати країні висококваліфікованих спеціалістів. Комсомольці виконують цю заповідь. Але в академічній роботі є ще значні недоліки — деякі товариші не усвідомлюють своїх обов'язків перед соціалістичною державою і радянським народом, погано вчаться, пропускають лекції. Такі студенти, як Вікторова (III курс), Бикова (IV курс) мали академзаборгованість в літній сесії, деякі студенти одержали «погано» на екзаменах, але перездали ще в сесію. Не на достатньо високому рівні пройшли державні екзамена. У дипломантів були випадки, коли товариші одержували трійки, а то й двійки.

Ці недоліки в навчанні тісно пов'язані з недоліками КСМ бюро в галузі агітаційно-пропагандистської та організаційної роботи. На багатьох курсах на низькому рівні проходили політгодина. Бюро погано керувало комсомольськими групами, слабо допомагало їм в роботі. На п'ятому курсі був випадок, коли комсомольці Яцько, Кенц відмовилися йти на допомогу колгоспникам Одещини. На факультеті занедбано справу фізичного виховання молоді — історики в міжфакультетській спартакіаді зайняли VII місце.

Але поряд з серйозними недоліками КСМ організація має значні досягнення. Чимало таких комсомольців, які вчаться тільки на відмінно і добре, свідомо відносяться до громадських доручень. Історичний факультет може пишатися комсомольськими студентами, такими як Потапов, Вак, Бугрименко, Гонималюк та інші. На університетській олімпіаді художньої самодіяльності колектив історичного факультету зайняв I місце (культсектор Май). Добре налагоджена шефська робота: у студентів завжди був тісний зв'язок з підшефним колгоспом та середніми школами № 105, № 36.

Недосить уваги приділяло бюро побуту студентів, особливо мешканців на кутках.

Доповідач говорив далі про недостатнє керівництво комсомольською організацією з боку партбюро факультету та комітету комсомолу.

Закінчуючи доповідь, Кореновський закликав комсомольців сумлінно відноситися до оцінки роботи старого бюро і виборів нового складу, якою треба буде виправити значні недоліки в роботі комсомольської організації і піднести її на ще вищий рівень.

Комсомольці прийняли жваву участь в обговоренні роботи своєї організації.

Студенти Вак, Кашперук, Сильвестров розповіли про комсомольські групи. Вони критикували бюро за малу допомогу комсомольцям, за погані добір кадрів. Відмітивши, що бюро часто не перевіряло виконання своїх рішень, товариші одностайно закликали майбутніх членів бюро до контролю, до більш ділової допомоги групам.

Г. Шепітенко висвітлював недоліки в науковій роботі. Далеко не всі доповіді на наукових гуртках позбулися комп'юльсивного характеру, мало творчої наукової праці студентів, немає гострих яскравих дискусій по цікавих різноманітних проблемах історичної науки.

Студентки Кенц і Май пристрасно виступали за піднесення культмасової роботи на ще вищий рівень, щоб і на цей раз колектив істориків зайняв перше місце на олімпіаді.

Грунтовній критиці піддав роботу комсомольського бюро декан факультету К. М. Мигаль. Він вказав на головний недолік — низький рівень агітаційно-пропагандистської і виховної роботи серед комсомольців. Звідси йде все: і навчання і участь комсомольців в громадських справах. Про важливі завдання комсомольського бюро щодо дипломантів говорив аспірант Ващенко. Доцент Ганевич, член партбюро, підкреслює у виступі, що одною з найголовніших справ бюро є політично-виховна робота.

Секретар партбюро факультету П. Г. Чухрій підкреслює важливі завдання студентів історичного факультету: історики — це перші пропагандисти партії, тому вони повинні поєднувати ґрунтовні знання з високою комуністичною свідомістю. Але мало ще зроблено для цього. В своїй роботі комсомольська організація повинна керуватися історичними настановами партії і уряду. Колектив факультету повинен бути попереду, зайняти своє почесне місце серед факультетів університету.

Звітно-виборні збори прийняли розгорнуте рішення і обрали новий склад комсомольського бюро.

А. ГУЛЯК.

ПРОФСПІЛКОВІ ЗБОРИ

30 вересня на V курсі українського відділу філологічного факультету відбулися профспілкові збори.

Профорґ тов. Касілова у своїй доповіді проаналізувала роботу групи, відзначила наші досягнення.

Крім настирливої, систематичної роботи над засвоєнням програмової літератури, — говорить профорґ, — група приділяла велику увагу культурно-виховній роботі, побуту студентів та іншим ділянкам роботи. Деяким товаришам була подана грошова допомога, були видані, хоч в недостатній кількості, путівки в будинок відпочинку. Все це свідчить про уважне ставлення членів нашої профспілки до своїх товаришів.

Касілова відзначає, що члени профспілки тт. Слонь, Чернобай та інші приймали активну участь в роботі груп. Профорґ, аналізуючи роботу, вказує на ряд недоліків, зокрема в галузі культурно-масової роботи.

Товариші, що виступили з обговоренням доповіді, визнали роботу профорґа тов. Касілової задовільною, відзначили її активність, чуйність до товаришів, ініціативність.

Збори прийняли відповідне рішення, направлене на виправлення допущених недоліків та поліпшення профроботи в групі.

Профорґом групи одностайно обрана тов. Слонь. 30 вересня група затвердила також перспективний план роботи в цьому семестрі. Згідно плану в групі буде проведено диспут, щомісяця будуть організовуватися культпоходи в театри, буде організовано звіт студентів про працю над дипломними роботами.

Комсомольці групи вирішили розробити декілька лекцій на антирелігійну та іншу тематику і прочитати їх в підшефному колгоспі та госпідприємстві.

П. ФОЛЯ, студент V курсу філологічного факультету.

Цікаве засідання гуртка

8 жовтня відбулося засідання гуртка західної літератури, присвячене культурі народів Китаю. З великою увагою прослухали студенти і викладачі університету доповідь завідувачої відділом Сходу музею Західного і Східного мистецтва т. Л. Кузнецової на тему: «Образотворче мистецтво Китаю».

Доповідь супроводжувалася демонструванням діапозитивів.

З зацікавленням були прослухані і повідомлення студентів Ткаченко і Саленкової про театр, драматургію і поезію народного Китаю.

Як організувати свій робочий день

Правильна організація робочого дня студента відіграє велику роль в його навчальній і громадській роботі, маючи при цьому великий вплив на їх продуктивність.

На жаль, ми не завжди оцінюємо значення режиму в житті молоді, яка вчиться, особливо в умовах самостійної роботи, яка проходить без всякого планування, а часто і без всяких спрямовуючих вказівок викладачів.

І. П. Павлов, творець вчення про діяльність великих півкуль головного мозку, приписує режимові дня керівну роль у всякій роботі — розумовій чи фізичній. Сам він був послідовним його захисником і суворо дотримувався режиму на протязі кількох десятиріч. Це і зрозуміло. Необхідність правильно організованого режиму з логічною неминучістю впливає з його вчення, яке розкриває природу і закономірності мозкової діяльності.

І. П. Павлов розглядає роботу великих півкуль головного мозку, які є матеріальним органом нашої розумової діяльності, як систему умовних рефлексів, що складаються під впливом умов середовища. Відносна постійність умов, які впливають на мозок і визначаються режимом, приводять до легкого і швидкого виникнення умовних рефлексів.

І. П. Павлов показав, що висока продуктивність діяльності мозку вимагає певного дозування роботи: слабкий подразник не викликає значної активності мозку, подразник же великої сили може визвати явище гальмування.

Дозування роботи визначається режимом. І. П. Павлов встановив, що висока продуктивність діяльності мозку вимагає правильного чергування праці і відпочинку, правильного чергування перерв між окремими моментами роботи.

І. П. Павлов довів, що

продуктивність мозкової діяльності в значній мірі обумовлюється вмільм чергуванням роботи різного характеру. Без певного режиму таке чергування не може бути організованим.

І. П. Павлов показав, що висока продуктивність мозкової діяльності вимагає правильної організації трудової діяльності і сну, який є важливим механізмом «застережного гальмування».

Режим роботи студента повинен носити індивідуальний характер, тому що мозкова діяльність відзначена індивідуальною своєрідністю.

Однак, не дивлячись на це, можна висунути ряд вимог до режиму, які зберігають свою переконливість для всіх студентів, незалежно від індивідуальних особливостей їх вищої нервової діяльності:

1. Сон повинен бути забезпечений в межах 7—8 годин.

2. На протязі дня повинен мати місце відпочинок в розмірі 2—3 годин.

3. На протязі дня треба вивчати 2—3 учбові предмети.

4. Кожний день ранком повинна мати місце фізкультурна зарядка.

В загальному режимі дня студента рекомендується в такому вигляді:

7 годин ранку — вставання.

7—8 годин — самостійна робота.

8—8,5 год. — сніданок.

9—2,5 год. — учбові заняття в університеті.

2,5—5 год. — обід і відпочинок.

5—10 год. — громадська робота, самостійна робота.

10—11 год. — вечір і відпочинок.

Систематичне дотримання правильно організованого режиму послужить необхідною умовою високої продуктивності учбової роботи студентів.

Проф. Д. Г. ЕЛЬКІН.

ВЧЕНІ УНІВЕРСИТЕТУ — БУДІВНИКАМ КАХОВСЬКОЇ ГЕС

Недавно будівники Каховської ГЕС святкували знаменну дату — чотири роки з дня опублікування постанови Ради Міністрів СРСР про будівництво гідроелектростанції. В привітальній телеграмі ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР відзначаються успіхи будівників і виражаються надії, що в наступному році, значно раніше визначеного строку Каховська ГЕС буде введена в дію.

На будівництві в ці дні було особливо радісно. Почався монтаж другої турбіни, посиленням темпом продовжується монтаж першої турбіни. Все більше виростають контури величної будови.

Геологам нашого університету, які приймають участь своїми знаннями і посильною пра-

цею в проектуванні Каховської ГЕС з початку 1951 р., особливо зрозумілі радісні почуття будівників. Почуття гордості за нашу Батьківщину і радянський народ сповнюють кожну радянську людину, що відвідала будову.

Там, де в 1951 р. були одні лише кучугури піску і кілька будиночків невеликого посолька Ключева, тепер вражають своїми грандіозними розмірами судноплавний шлюз, швидко росте бетонна гребля і будівля ГЕС.

Для відвідувача дивним покажеться «безлюддя» на будівництві. Тільки на монтажних площадках ніби багатолюдно. Скрізь же в величезному котловані, що лежить значно нижче рівня води в річці, наступ ведуть механізми, якими керують будівники. У всьому відчувається злагоджений ритм

високомеханізованого будівництва.

Через рівні проміжки часу проходять електровози з бетоном, розмірено кланяються екскаватори, шумно клацають бульдозери, безперервною стрічкою рухаються автомашини-самоскиди.

І рядом височить прекрасне благоустроєне місто, що виросло за чотири роки: з палацом-театром, школами, вечірнім інститутом, парками і скверами. Скрізь багато квітів, а сюди ж — на піски — навіть землю приїшло завезти.

Вчені нашого університету зв'язані з будівниками і проєктувальниками Каховської ГЕС чотирьохрічною спільною роботою.

Карти водоймища майбутнього Каховського моря, що простягається на 235 км. від Нової Каховки до Запоріжжя складені геологами університету і широко використані при

проектуванні різних міроприємств в чаші водоймища.

В 1954 році співробітництво будівників і проєктувальників Каховської ГЕС з геологами університету продовжується і вступає в нову фазу. За договором с Ордена Леніна спеціальним Будівничо-монтажним управлінням «Дніпробуд» наш університет взяв на себе методичне керівництво дослідженням по прогнозу руйнування берегів і визначення меж відселення з чаш водоймища. Справа в тому, що після наповнення водоймища почнеться розливання берегів хвилями там, де береги складаються з пухких, м'яких порід.

При цьому в полосу розливу може потрапити значна кількість будівель багаточисленних міст, сіл, що розташувалися на берегах Каховського моря. Необхідно ще тепер, до наповнення водоймища, яке буде продовжуватися два роки, перенести ці будівлі в глибину берега чи вжити заходи для їх захисту.

Все це є частиною загальних міроприємств по так званій підготовці чаші водоймища, яка зараз є одним з важливих завдань будівництва.

Доручення досліджень в чаші Каховського водоймища нашому університеті є для вчених університету висока честь.

В Каховці вже створена велика дослідницька партія для дослідження можливого руйнування берегів. Ця партія працює під методичним керівництвом наукових співробітників Каховської геологічної експедиції університету. В майбутньому році в роботах цих експедицій приймуть участь і студенти старших курсів.

Справа честі геологів і географів нашого університету виправдати велике довір'я славного колективу університету.

Л. РОЗОВСЬКИЙ, кандидат геолого-мінералогічних наук.

ПРО НАУКОВУ РОБОТУ СТУДЕНТІВ

Вищі учбові заклади мають своєю метою підготовку кадрів, що оволоділи передовою наукою і технікою, озброєні знаннями наукового соціалізму, беззавітно віддані радянській Батьківщині, справі побудови комуністичного суспільства.

Вирішальною умовою для досягнення цієї мети є активна робота студентів під керівництвом професорів і викладачів по виконанню встановленого учбового плану. Навики самостійної роботи, вміння пов'язувати науку з практикою виробляються також шляхом участі студентів в науково-дослідницькій роботі, яку проводять професори і викладачі.

«Наукова робота студентів за своїм змістом має бути тісно зв'язана з учбовою роботою і служила її розвитком і поглибленням».

Так написано у «Положенні про науково-дослідницьку роботу студентів вищих учбових закладів», що є додатком до Наказу начальника головного управління вищої освіти від 8 грудня 1953 р.

Подивимось, як виконуються завдання, висувані цим «Положенням», в нашому університеті.

В минулому році наукова робота студентів університету значно поліпшилась в порівнянні з минулими роками. Наказом міністра вищої освіти відзначено успіхи Одеського державного університету в цій галузі. Із 177 робіт, висунутих на міські конкурси із вузів міст Одеси і Миколаєва, 46 було подано Одеським університетом. Наказом міністра із загальної кількості висунутих на конкурс робіт було премійовано 46, і 16 із них належать студентам нашого університету.

Результати непогані, але вони могли бути ще кращими, якби не ряд організаційних недоліків.

Безпосередню наукову роботу студентів керують кафедри. Але для того, щоб правильно спрямувати діяльність всіх 63 гуртків університету, для того, щоб постійно контролювати їх роботу, здійснювати обмін досвідом, узагальнювати досягнення і вчасно ліквідувати недоліки, потрібне загальне керівництво науковою роботою студентів. Його здійснюють Ради наукових студентських товариств університету і факультетів, наукові сектори комітету комсомолу і профкому університету, наукові сектори комсомольського і профбюро факультетів.

На окремих факультетах робота Рад НСТ погано популяризується, і про неї мало знають студенти, особливо молодших курсів. Подекуди ж самі Ради працюють погано, або зовсім не працюють.

Так, на фізико-математичному факультеті Рада НСТ, за визнанням самого голови тов. Датиї, не мала тісного зв'язку з членами Наукового студентського товариства.

У членів Ради НСТ були далекосяжні задуми. Зокрема вони мріяли створити музей фізики, в якому були б зібрані результати праць вечірніх-фізиків нашого університету і наукові прилади, виготовлені ними. Але з цієї справи поки що нічого не вийшло, бо до неї не були залучені широкі маси студентів. Чотири місяці працювали члени Ради НСТ тов. Датиї і Руденко над влаштуванням виставки праць талановитого механіка-самоучки Тимченка, який довгий час працював в Одеському (колишньому Новоросійському) університеті. Але знов-таки цю виставку можна було б організувати значно швидше і краще, якби в її створенні приймали участь члени наукових гуртків.

Довгий час готували члени ради НСТ наукову конференцію, присвячену пам'яті академіка С. Вавилова, але не зуміли зацікавити студентів факультету, більша частина яких на конференцію не прийшла.

Відрив керівництва від широких мас ніколи не позначається позитивно на роботі.

Байдуже ставилося до роботи НСТ фізико-математичного факультету комсомольське бюро і комітет комсомолу університету. До речі, в комітеті ЛКСМУ університету в даний час, як це не дивно, нема відповідального за наукову роботу студентів.

А ставлення профкому університету до наукової роботи студентів можна визначити хоч би з того, що відповідальна за цю ділянку член профкому О. Порхун оцінює діяльність рад НСТ фізико-математичного факультету як найкращу в університеті. Але, за її власним визнанням, наукові сектори профбюро факультетів мало чим допомагають науковим гурткам. Це навіть не «підлихувачі», а просто «п'яті колеса до возів». Мало піклувалися про стан наукової роботи студентів наукові сектори КСМ комітету і комсомольських бюро факультетів.

Адже вони повинні запалювати енергією рядових комсомольців, які займаються науковою роботою. Їм мусить належати ініціатива у відборі робіт на конкурс, у застосуванні результатів наукової роботи студентів на практиці, у друкуванні кращих студентських праць. Тим часом керівник НСТ університету доц. Са-

гайдак постійно підштовхує комсомольських керівників, звертається до них з нагадуваннями, вмовляє їх щось робити. Це відноситься до КСМ бюро хімічного і геолого-географічного факультетів.

Як зазначалося в статті Алонової (див. нашу газету за 31-III-1954 р.) самі комсомольські активісти не є прикладом іншим студентам. Багато з них зовсім не займаються науковою роботою, або займаються нею уривками, нерегулярно.

За позитивний зразок можна взяти роботу НСТ біологічного факультету. Тут студенти цілеспрямовано і плідно працюють над розробкою актуальних тем, на засідання гуртків з'являються всі члени, і проходять вони жваво та цікаво. Із 16 робіт премійованих Міністерством вищої освіти, 6 приходиться на біологічний факультет. Це досить високий показник.

Не так обстоять справи на філологічному факультеті. В гуртках тут нараховується велика кількість студентів, але процент відвідування засідань низький. Рідко відбуваються на цих засіданнях жваві дебати, цікаві дискусії. Тільки в останній час наукова робота студентів дещо покращилась.

Партбюро і рада НСТ університету визнали за доцільне перенести центр уваги на виконання самих наукових праць. Більше часу експериментальній, творчій роботі студентів і якнайменше засіданням. Гуртки мусять засідати не частіше одного разу на місяць. На засіданнях слід слухати і обговорювати тільки кращі доповіді. Керівництво науковою роботою стане більш спрямованим і оперативним, бо воно буде виявлятися не в проведенні засідань, а у вияві уваги до кожного гуртківця.

Не слід захоплюватися кількістю тих, що «хохоліні» науковою роботою. Не може бути серед тих, що розробляють наукові теми, таких, що працюють під тиском «уповноважених» і відповідальних товаришів.

Ректорату університету слід більше подбати про те, щоб кращі наукові роботи студентів друкувалися. Давно вже надіслано 30 студентських робіт до видавництва Київського університету, але нічого не відомо про їх долю. Тільки спільними зусиллями керівників гуртків, рад НСТ, наукових секторів комсомольської і профспілкової організації можна досягти успіхів у науковій роботі студентів.

Старш. викладач М. КОПИЛЕНКО
Студентка ІІ курсу філологічного факультету Н. БУЧКО.

НАУКОВІ ГУРТКИ БІОФАКУ

Навіть мимохідь, глянувши на красиві об'яви, що запрошують на засідання гуртків біофаку, студенти інших факультетів відчувають часом деяку заздрість. Хоч 23 вересня більшість гуртків засідає вперше в цьому році, але це не просто «організаційні засідання». Крім організаційних питань, гурток дарвінізму слухає повідомлення студента ІV курсу Лапінського про результати його експериментальної роботи та огляд журналу «Агробіологія», підготовлений студентом Мирзою. У гідробіологів доповідь проф. О. Р. Пренделя «Початок дослідження світового океану» та повідомлення студентів з виробничої практики, на засіданні гуртка зоології безхребетних виступає студент Лагутенко, доповідь якого присвячена підшефному колгоспу ім. Леніна, Велико-Михайлівського району. Учасники гуртків діляться враженнями про поїздки в Крим і на Кавказ.

На засіданні гуртка генетики сьогодні діляться враженнями ті, кому пощастило побувати в Москві, побачити міст сад—Всесоюзну сільськогосподарську виставку.

З доповіддю про виставку виступає старший викладач Зинаїда Павлівна Коц. Учасники гуртка захоплено слухають розповідь про виставку, яка показала величезні успіхи соціалістичного сільського господарства, неухильний ріст механізації та розвиток агротехніки в радянському селі, високий рівень культури нашого села, велич і зростання наших трудівників сільського господарства. Розповідь доповідачів доповнюють студенти. Староста гуртка студентка V курсу Галя Шербакова ділиться своїми враженнями про прекрасні

архітектурні споруди виставки, виятково красиві фонтани «Дружба народів» та «Кам'яна квітка». Одним з кращих здається Галі павільйон Української РСР, простота і монументальність якого кидаються в вічі кожному, хто виходить з головного павільйону. З радістю дивилися студенти нашого університету на експонати колгоспу ім. Будьонного, Березівського району, на Одещині, яким керує наш прославлений земляк М. Посмітний, на досягнення Одеського інституту генетики. Про красу головного павільйону, про враження від інших павільйонів, про досягнення тваринників, птахівництва розповідає студентка V курсу Аня Кульбій. І мічурінський сад, і могутня техніка, і перш за все, люди, що досягли чудесних результатів своєї творчої праці і, — все це залишило незабутні враження у всіх, хто відвідав місто-сад. І видно, що учасники гуртка, які захоплено розглядають фотографії, привезені з виставки, слухають виступи «очевидців», заздрять тим, хто мав можливість побувати цього літа в столиці.

А як можуть присутні не заздрити новому гуртківцю, студентці ІІ курсу Симоненко, який сам є учасником виставки. З 1948 року він працює на станції юних натуралістів. Хлопець захоплювався акліматизацією субтропічних рослин — лимонів, хурми, інжiru. Особливо багато працювали юнати над цитрусами, над траншейною культурою лимонів. Тепер багато рослин плодоносять уже кілька років. За ці досягнення Симоненко разом з товаришами по роботі був затверджений учасником Всесоюзної сільськогосподарської ви-

ставка 1954 р.

Виступає доцент Юхим Миколайович Кіркопуло, теж учасник виставки. Він розповідає про досягнення лабораторії плодівництва ботанічного саду нашого університету, зокрема про роботу над різними сортами персиків. Ця робота ведеться з 1948 року, коли почали перевірку придатності сортів персиків для розведення в місцевих умовах. Наш ботанічний сад має тепер 202 сорти персиків. Ведеться розробка питань агротехніки.

Після цікавого виступу доцента Кіркопуло почалась найвеселіша частина засідання—дегустація персиків. Загальне захоплення викликали сорти «Турист», «Александр», «Максим Горький» та інші. Студенти мали можливість наочно переконатися в прекрасних смакових якостях фруктів, вирощених працівниками ботанічного саду.

Гурток генетики (керівник—проф. А. І. Воробий, староста студент V курсу Шербакова) один з кращих на біологічному факультеті. Там майже не буває пропусків занять, робота ведеться систематично. Студенти дуже люблять свій гурток і цікавляться всіма проблемами, над якими він працює. Заняття в гуртку дають їм можливість бути в курсі новин генетики, вести самостійну дослідницьку роботу і одержувати перші навички науковців. Хочеться побажити членам цього гуртка ще більших успіхів в подальшій роботі. Хочеться також побажати студентам інших факультетів домагатися такої ж зацікавленості студентів науковою роботою, яка властива біологам, такої ж любові до свого наукового гуртка, яка є в членів гуртка генетики.

Б. НАДІJKO.

Мне юность не вышла спокойной

Мне юность не вышла спокойной,
Весной я в саду не грустил
И в зале на вечере школьном
Я с девушкой вальс не кружил.
Для многих тогда в сорок первом
Суровою началась жизнь...
Тогда, как с товарищем верным,
С опасностью я подружил.
В одесских сырых катакомбах,
Попав под большой «сабантуй»,
Узнал я «мелодию» бомбы
И пули стальной поцелуй.
А рядом Катюши играли,
И жарко сходились в штыки...
В окопе меня подобрала
И взяли с собой моряки.
Шестнадцать лет, с автоматом,
С друзьями в гвардейском строю,
На курских степных перекатах
Участвовал в первом бою.
Мне жутко припомнить и ныне,
Когда по грязи и в дыму
Мы шли по родной Украине,
Свинцом выжигая чуму.
Я видел сожженные хаты
И трупы детей на снегу
И, крепче сжимая гранаты,
Ползли мы навстречу врагу.
От взрыва снапами валились

Каратели, подняв галдеж,
Попрежнему верно служили
Разведчикам пуля и нож.
В атаку рывком подымаюсь,
В горячем дыму и в огне,
От ярости зубы сжимаю,
Я молча зугал по войне...
Никто не считал мои раны,
Никто не видал моих слез,
И все еще кажется странным,
Что мне уцелеть удалось.
И снова почувствовал силы,
Я ринулся яростно в жизнь,
Как сокол, расправивший крылья
Поднялся в огромную высь...
В семье комсомольской кипучей
Вторым не хотелось мне быть,
И я не желал себе лучшей,
Спокойней и тише судьбы.
Пускай ошибешься порою,—
Не смеешь назад отступать,
Кто хочет учиться и строить,
Тот должен уметь и дерзать.
И в этой семье беспокойной
Хочу я работать и жить,
Чтоб быть коммуниста достойным
И Родине верно служить.

В. КИПЯТКОВ.

ГЕОЛОГУ

Еще за школьной партою, бывало,
Мечтал ты о походах, перевалах,
Мечтал о жизни, яркой и большой,
И об открытиях, сделанных тобой.
Мечтал со всею юношеской

страстью
О творческом труде и счастье,
Как Данко, людям жизнь отдать,
Мечтал работать и дерзать.
Но ты о буднях забывал порою,
О годах напряженного труда,

Учеба за студенческой скамьей
И испытанья жизни иногда.
А жизнь всегда суровее мечты.
Но коль уж полюбил
Всем сердцем ты,
Назвал профессию геолога

родною—
Всю жизнь суровую с мечтою
Сквозь все преграды на пути
Иди лишь к цели впереди.
Б. ЕВГЕНЬЕВ.

Ще одно слово про літературну студію

Якось трапилось так, що літературна студія в університеті припинила свою роботу і взагалі своє існування. Це занепокоїло широку громадськість і початкуючих поетів, прозаїків, критиків.

За вікном був квітень 1954 року, місяць, що завжди так хвилює серця поетів, коли партійне бюро університету прийняло рішення з питання про літературну студію. Рішення гласило: «Партійне бюро університету зобов'язує партійну організацію філологічного факультету організувати безперервну роботу літературної студії, забезпечивши її висококваліфікованим керівником і залучивши до неї початкуючих авторів університету».

Знав про припинення роботи літстудії і комітет комсомолу університету. Та це не бентежило комсомольських вождів: вони жили від засідання до засідання, і літстудія менше всього турбувала їх.

В минулому році на філологічному факультеті особливо наполегливо висловлювалась думка про те, що у нас, мовляв, немає талантів, немає необхідних сил для створення нормальної діючої літературної студії.

Може й так. Але звернемося до фактів. Факти, на які так багата наша щоденна дійсність, примушують думати протилежне. Порозмовляйте з товаришам, і ви переконаєтесь, що літературно обдарована молодь в університеті є, і вона творить. Та візьміть ви підшивку газети «За наукові кадри» хоч би за перше півріччя нинішнього року і ви зустрінете десятки імен початкуючих авторів, які публікують свої твори на сторінках газети. Широком колам студентів нашого університету відомі імена початкуючих поетів: М. Михайлова, А. Ярульського, Г. Едельмана, В. Лисенка, В. Млинчика, В. Немченка. З явним задоволенням читають студенти байки А. Моношкі і ліричні вірші В. Кип'яткова. Можна для прикладу навести ще багато прізвищ тих, хто починає пробувати своє творче перо.

Різноманітні і жанри творчості молодих. Тут і публіцистичні вірші і тепла лірика, тут і байки, і вірші, присвячені 300-річчю воз'єднання України з Росією, тут вірші про відважних радянських льотчиків і про незабутні подвиги дівчат-санітарок, тут вірші про свою професію і веселий новорічний репортаж... А скільки у нас ще невиявлених молодих авторів!

Хіба ці факти говорять за те, що в університеті справді немає сил для

створення літературної студії? Ні. Літстудія повинна працювати, бо цього вимагає саме життя.

Вмілий, зацікавлений в цій справі керівник, безперервна творча праця, нарешті, вимоглива принципова товариська критика—все це повинно допомогти народженню й розвитку літературних здібностей початківця—поета, прозаїка, критика.

Літературна студія повинна існувати ще й тому, що її відсутність приносить і очевидну шкоду.

Багато, дуже багато студентів, а особливо філологів, займаються творчістю, пишуть вірші, оповідання, пробують свої сили в критиці. Але ж немає літстудії, цієї єдиної трибуни самого молодого автора, і люди вимушені, так би мовити, варитися у власному соку, робити й засвоювати ніким не засуджені помилки своєї творчості. Досить позайомитись із віршами деяких початкуючих поетів, щоб впевнитися в їх художній слабкості.

Літературна студія повинна відповідати за всебічне виховання молодих літераторів. Але цього не можна сказати про роботу літстудії в минулому.

Дуже показовий в цьому відношенні приклад з молодим поетом В. Домріним. Маючи деяке вміння писати, він вирішив, що всяке навчання для нього вже зайва річ, що він вже закінчений маститий поет. Кінцевим результатом таких переконань було те, що В. Домрін відчислено з університету за неуспішність. Значна доля вини в цьому лежить на колишньому керівництві літстудії, яке не зуміло вчасно вказати молодому авторові на його помилки.

Відсутність літературної студії створює грунт для розвитку хворобливої боязні критики, коли кожне зауваження в адресу творчості автор сприймає за черговий випадок з боку заздрісних, або людей, які «недостойні торкатися його творчості».

Всі згадані вище факти говорять за те, що для нормальної роботи літературної студії в університеті є всі можливості, більше того, студія необхідна. Але хто ж винен у тому, що літстудія в університеті не працює? Винне в цьому партійне бюро філологічного факультету. Це ж воно і до цього часу зволікає виконання рішення партійного бюро університету. А налагодити нормальну роботу літстудії пора. Давно пора!

В. ЛИСЕНКО, А. ГУЛЯК,
І. БЕЛЕНКОВ, А. ТУРОВСЬКИЙ.

АНАТОЛЬ ФРАНС

Великий основоположник соціалістичного реалізму О. М. Горький в статті «О действительности» відносить А. Франса до числа тих видатних представників світової літератури, які були «безукоризнено правдивими і суровими обличчями пороков командуючого класу». Цю ж думку О. М. Горький розвинув і в спеціальному нарисі «Про Анатоля Франса».

Одночасно з цим великий пролетарський письменник вказав на те, що Анатоль Франс всебічно зв'язаний з дуом свого народу, що з точки зору ступеня повноти з якою виражений дух нації, А. Франс «совершенно равен величайшим гениям всех стран».

Напружена творча і громадсько-політична діяльність Анатоль Франса нараховує півстоліття, вона розпочинається в кінці 60 років минулого століття і обривається смертю письменника в 1924 р. Видатний мислитель А. Франс був сучасником короткочасного існування і кривавого розгрому Паризької Комуні, утвердження імперіалізму, російської революції 1905 р., першої світової війни, Великої Жовтневої революції.

Письменник не залишався байдужим до того, що відбувалося, і всі найбільш значні події його епохи знайшли відображення в його художній творчості, громадській та публіцистичній діяльності.

Формування літературних, філософських, морально-естетичних і політичних поглядів А. Франса починається в 70 роках, які були не лише для Франції, але й для інших країн Європи роками занепаду і вродження буржуазної культури, але процес розпаду буржуазної культури не був суцільним, і кінець минулого століття дав великих майстрів, правдивих художників, що критично відображали дійсність в своїй творчості. До таких художників, які зберегли міцний зв'язок з кращими традиціями буржуазного критичного реалізму, відноситься А. Франс.

А. Франс належить до тих майстрів слова, творче обличчя яких надзвичайно складне. В творчості А. Франса вражає надзвичайна широта обривів письменника. Предметом художнього зображення А. Франса були всі епохи, всі країни: Греція гомеровської пори, французьке середньовіччя, італійське відродження і, звичайно, сучасна письменникової Франції.

А. Франс пройшов довгий шлях навчання, славу йому приніс лише 1881 р., коли вийшов його роман «Злочин Сильвестра Беннара».

Вже в першому значному творі А. Франс засуджує соціальні безглуздя свого часу, роблячи зброєю критики гумор, а засобом виразу гумору—парадокс.

В першому романі Франса виступає впершелюбимий герой письменника—одинокий мислитель, вчений, фанатично відданий науці, далекий від життя, але він завжди виступає з суворими й справедливими оцінками всіх негідних проявів його.

В наступних творах «Харчевня королеви Педок» і «Переконання аббата Куаньяра» рамки соціальної сатири розширюються. Письменник переходить далі до створення «Сучасної історії», чотирьохтомного роману, цінність якого в ціленаправленості та глибокій соціальної сатири, яких не досягав ні один з попередніх його творів.

Роман «Сучасна історія» за своїм задумом і значенням став значною документальною хронікою суспільно-політичного життя Франції часів справи Дрейфуса. Центральний герой роману професор Бержере—один із плеядилюбимих Франсом вчених-чудаків—виступає повіреною особою автора і в своїх ідіях, викривальних промовах ніби підводить свої багаточисленні спостереження над життям, викриваючи його. Об'єктами його викриття становляться армія, правосуддя, політика і наука Третьої республіки Франції, він засуджує республіканських міністрів, депутатів, фінансистів і політиків, дає вбивчу характеристику колоніальним загарбанням французького імперіалізму, саркастично висміює релігійні «чудеса» католицької реакції.

Вже в романі «Сучасна історія» А. Франс висловлює інтерес до ідей соціалізму. Але соціалізм Франса в цьому романі, як і в наступних творах, це прекрасномудра мрія, яка

має мало спільного з бойовими інтересами робітничого класу. Бержере, устами якого говорить автор, вірить в соціалістичне майбутнє людства, але уявляє собі прихід соціалізму без революційної боротьби, без різних політичних зрушень. І в багатьох наступних творах А. Франс неодноразово повертався до ідеї «милосердної повільності» соціальних змін.

Горький недаремно говорив про «зоркий разум» французького сатирика. Цей разум допоміг письменникові правильно оцінити багато явищ міжнародного життя кінця минулого і початку нашого століття. Так, Франс, тонко зрозумів характер американської імперіалістичної агресії, яка в наш час проявляється з такою жахливою безсоромністю. Це розуміння американського імперіалізму ми зустрічаємо в романі А. Франса «Острів пінгвінів» (1908). Коли один з героїв роману старий вчений Обнюбиль відправляється в Нову Атлантиду, в якій неважко впізнати США, він переконаний, що там не зустріне ганебного культу війни. Але і там Обнюбиль спостерігає, як правителі цієї промислової країни затверджують все нові проекти військових нападів. Один з місцевих жителів пояснює Обнюбілю, що саме розвиток промисловості вимагає безперервних війн: «Ведь это промышленные войны. В Третьей Зеландии мы перебили две трети населения, чтобы заставить оставшихся в живых покупать у нас дождевые зонты и помочи».

Початок XX сторіччя знаменується інтересом Франса до нашої Батьківщини, який не згас вже до кінця життя письменника. Уже в канун революції 1905 року А. Франс в своїй публіцистичній виступав як ворог російського царизму, як друг російського революційного народу.

Діяльність А. Франса на захист російської революції 1905 р. становить нову, найбільш значну сторінку в суспільно-політичній біографії письменника. Тоді він висловив пророчі слова: «На берегу Невы, Вислы и Волги—вот где решаются ныне судьбы новой Европы и будущего человечества».

Поразка революції 1905 р. в Росії і посилення військово-націоналістичної реакції на батьківщині письменника поклато свій відбиток на світосприймання і творчість письменника. В таких творах, як «Острів пінгвінів», «Повстання ангелів» письменник, як і раніше, виступає з критикою буржуазного ладу, імперіалізму, клерикалізму, але названі твори мають на собі відбиток ідейної кризи А. Франса, який переживав період песимізму.

Серйозним випробуванням для Франса явилась I світова війна. На початку її письменника на час захопила хвиля шовінізму, але вже на початку 1915 р. під впливом незадоволення війною в народних масах, всенний чад у Франса пройшов, поступившись місцем різким антивоєнним виступам. Сутність імперіалістичної війни він яскраво висловив у словах: «Думают, что умирают за отечество, а на самом деле умирают за промышленников».

Вже старим Франс, одним з перших серед передових письменників Заходу, привітав Велику Жовтневую соціалістичну революцію, об'явив себе другом Радянського Союзу.

Під впливом Жовтневої соціалістичної революції оживився революційний рух у Франції. У світлі могутнього революційного піднесення могла відбутися нова суспільно-політична активізація А. Франса. Коли в 1919 р. Анрі Барбюс створив організацію прогресивних письменників «Клярте», Франс став одним з активних її членів. А в 1923 р. А. Франс став членом комуністичної партії.

До кінця днів своїх А. Франс залишався поборником миру, борцем проти нової імперіалістичної війни. Триогою за долю світу проіннятий останній виступ А. Франса на вечері, присвяченій 80-річчю письменника.

«Мы должны обеспечить мир—мир прежде всего». Ці слова письменника пролунали, як заповіт, який підхопили і творчо розвинули представники демократичної прогресивної літератури в наш час.

О. КОВАЛЬЧУК, кандидат філологічних наук

17 ЖОВТНЯ ТРАДИЦІЙНА МАСОВА ЕСТАФЕТА

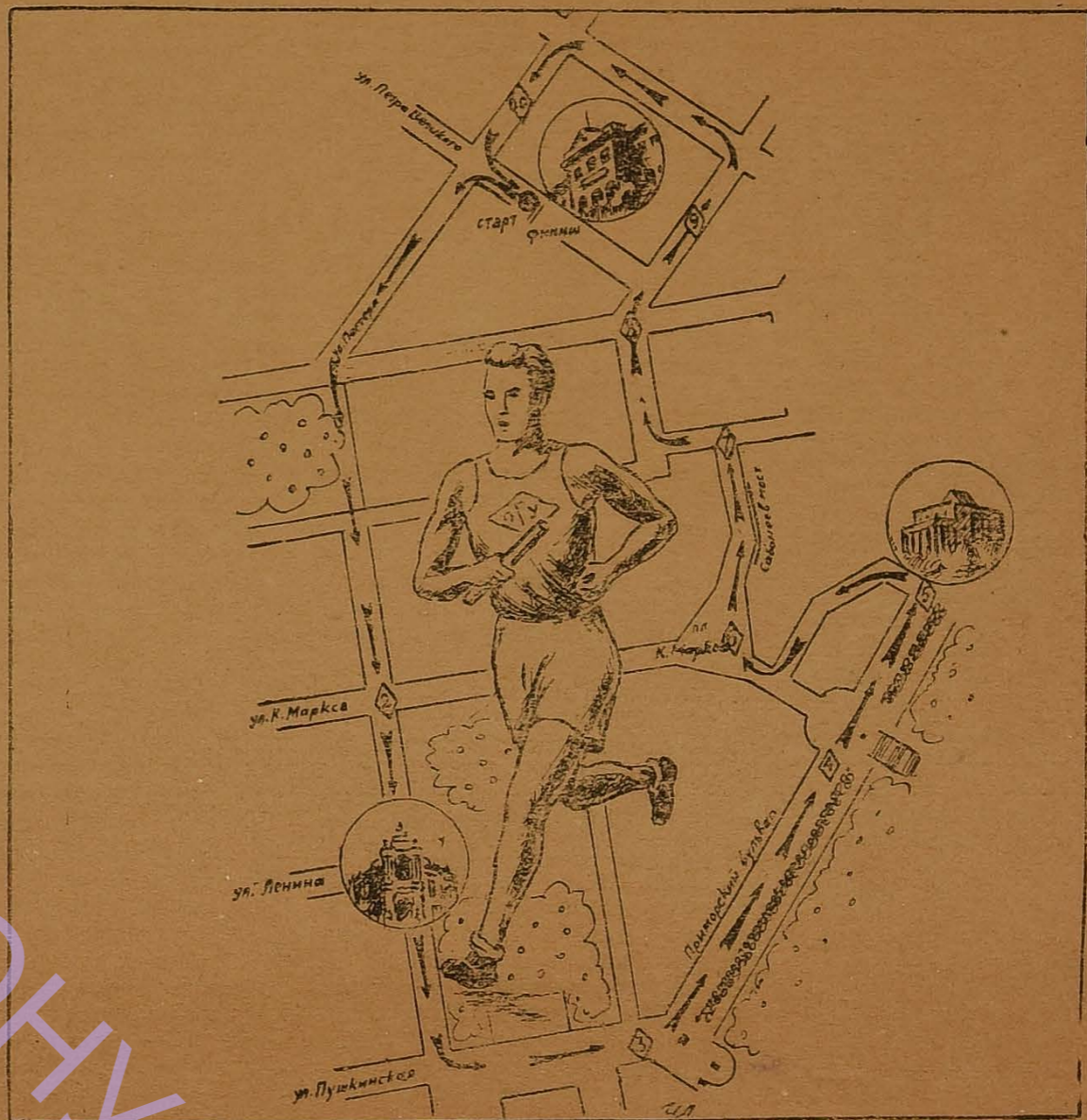
на приз газети „ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова,

ПРИСВЯЧЕНА

XXXVII РОКОВИНАМ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

ВСІ НА ЕСТАФЕТУ!

Маршрут естафети

ПОЛОЖЕННЯ

про легкоатлетичну масову естафету на приз газети „ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

МЕТА І ЗАВДАННЯ

Естафета проводиться з метою поліпшення масової спортивної підготовки студентів університету з легкої атлетики, виявлення кращих команд та популяризації фізичної культури та спорту серед населення. Університетська естафета буде підготовкою до участі в традиційній міській естафеті на приз газети «Чорноморська комуна».

РЕЗУЛЬТАТИ ЕСТАФЕТИ МИНУЛИХ РОКІВ

В 1951 році I місце зайняли команди: жіноча біологічного факультету з результатом 11 хв. 3 сек., та чоловіча юридичного факультету з результатом 8 хв. 21,3 сек.

В 1952 році I місце зайняли команди цих же факультетів з результатами: біологи—10 хв. 59,6 сек., юристи—8 хв. 23,4 сек.

В 1953 році I місце зайняли команди цих же факультетів з результатами біологи—10 хв. 57,0 сек., юристи—8 хв. 26,0 сек.

ЧАС І МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ

Естафета проводиться 17 жовтня. Початок естафети о 10 год. 30 хв. Збір учасників о 9 год. 30 хв., парад о 10 год.

Старт і фініш біля головного корпусу університету.

Маршрут

I етап 700 м.—від головного корпусу університету по вул. Пастера, через міський сад, по вул. Ласточкина до рогу вул. К. Маркса.

II етап 400 м.—від рогу вул. К. Маркса по вул. Ласточкина і по Пушкінській вул. до пам'ятника О. С. Пушкіна.

III етап 250 м.—від пам'ятника О. С. Пушкіна по Приморському бульвару до Потьомкінських сходів.

IV етап 200 м.—від Потьомкінських сходів по Приморському бульвару до Паладу піонерів.

V етап 300 м.—від Паладу піонерів по Червонофлотському провулку до площі Карла Маркса.

VI етап 250 м.—від пл. К. Маркса по Сабанєєвому мосту до Будинку вчених.

VII етап 250 м.—від Будинку вчених по вул. Гоголя і по пров. Маяковського до колишнього вчительського інституту.

VIII етап 300 м.—від бувшого вчительського інституту по пров. Маяковського і по вул. Шепкіна до ректорату університету.

IX етап 200 м.—від ректорату по вул. Шепкіна і по вул. Черв. Гвардії до інституту іноземних мов.

X етап 300 м.—від інституту іноземних мов по вул. Пастера до головного корпусу.

СКЛАД КОМАНД І УЧАСНИКИ

В естафеті беруть участь команди всіх факультетів університету. Кожна команда повинна складатись з 10 учасників чоловіків або жінок. Кількість команд необмежена. Заявки на участь в естафеті надсилати на кафедру фізичного виховання і спорту не пізніше 12 годин 16 жовтня. Команди повинні бути одягнуті в однакову спортивну форму (майка, труси, чи тренувальні брюки, нагрудний номер 20×5 см. і емблема факультету).

ВИЗНАЧЕННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ І НАГОРОДЖЕННЯ

Команди, жіноча і чоловіча, які покажуть кращий технічний результат в своїх забігах і не матимуть зауважень, займають перші місця серед чоловічих та жіночих команд і нагороджуються перехідними призами газети «За наукові кадри» і грамотами I ступеня, а кожен учасник команди—дипломом і безкоштовною річною передплатою на газету «За наукові кадри». Грамотами нагороджуються також викладач фізкультури, комсомольське і профспілкове бюро факультету, команда якого займе I місце. Команди, що займуть II і III місця, нагороджуються грамотами. Перехідний приз залишається назавжди за факультетом, команда якого протягом 3 років виходить переможницею естафети.

КЕРІВНИЦТВО, ОРГКОМІТЕТ

Естафету організовують редакція газети «За наукові кадри» комітет ЛКСМУ, профком, спортивний клуб та кафедра фізичного виховання і спорту університету.

Безпосереднє проведення естафети покладається на колегію суддів, затверджену міським відділом охорони здоров'я. Головний суддя естафети тов. Корольков П. М.

До складу оргкомітету по проведенню естафети входить: член партбюро т. Корольков П. М., редактор газети т. Дузь, секретар комітету ЛКСМУ т. Чистякова, голова профкому т. Дроздовський, зав. кафедрою фізичного виховання і спорту т. Козирев, від правління спортивного клубу т. Луполанер.

Редактор І. М. ДУЗЬ